

Omakotialueet suunniteltava vauvasta vaariin

Omakotiasuminen on elämäntapa, elämäntapa josta on vaikea luopua. Moni omakotitalosta kerrostaloon muuttanut tuttava, muistelee haikeana omakotitaloasumisen etuja, kuten nikkarointitaitojen vapaata harjoittamista, omaa rauhaa, pihapiiriä ja puutarhaa, jossa voi toteuttaa luovia unelmia. Ei ole ihme, että valtaosa espoolaisista haluaa asua omakotitalossa.

Suomen toiseksi suurimmassa kaupungissa, metropolialueella, arvostetaan luonnonläheisyyttä, turvallisuutta ja omaa rauhaa, jota pientalomaiset kaupunginosamme tarjoavat. Tätä Onnelaa haluamme pitää yllä, huolimatta siitä, että kaupunkirakenteen tiivistämiselle on kovat paineet erityisesti joukkoliikenteen tehostamisen osalta. On totta, että tiivis kaupunkirakenne tukee joukkoliikennettä. Herätän kuitenkin kysymyksen - Eikö joukkoliikennettä tulisi kehittää asukkaita varten eikä tiivistää asuinalueita siitä syystä, että saadaan joukkoliikenneväline näyttämään kannattavalta? Tässä viitataan käytyyn metrokeskusteluun.

Koti on suomalaiselle pyhä paikka. Meillä on tarve vetäytyä aika ajoin omiin oloihimme – omaan pesäämme. Vaikka tietystä elämänvaiheesta, koti, paikkakunta ja jopa maa vaihtuu tiuhaankin tahtiin, moni kuitenkin palaa ”juurilleen” kotipaikkakunnalle, sinne mistä on aikuisiän saavutettua lähtenyt. Niin on käynyt myös minulle. Siellä missä on ollut hyvä itse kasvaa, siellä on myös hyvä omien lasten kasvaa. Asuinalueeni Nöykkiö on tiivistynyt ja laajentunut aikojen saatossa, mutta pientaloasumisen luonne ja viihtyisyys on säilynyt. Riittävä asukas pohja on mahdollistanut laadukkaiden ja monipuolisten palveluiden kehittymisen alueelle. Alueella on muun muassa koulut, kirjasto, terveystaluita, urheilukenttiä, lähikauppoja, yhteistiloja ja puistoja.

Lapsiperheille omakotiasuminen on varmasti toivotuin asumismuoto. Koti on useimmille suomalaisista elämän kallein investointi. Erityisesti lapsiperheille, joissa arjen menot ovat ilman isoa asuntolainaaakin suuret, omakotitalo jää usein vain kaukaiseksi haaveeksi. Asuntolainan verovähennysoikeus, kotitalousvähennysmahdollisuus remontointikuluista, kiinteistöveron kohtuullinen taso ja muiden veroluontoisten maksujen hillitseminen ovat tärkeitä huomioida, koska asuminen pääkaupunkiseudulla on muutenkin kallista. Asuintonttien kiinteistövero tuleekin pitää alimpana lain sallimana.

Kaavoituksella ja tehokkaalla lupamenettelyllä omakotitalotonttien kysyntään voidaan vastata tarvetta vastaavasti ja siten mahdollistaa mahdollisimman monen kuntalaisen pysymisen Espoossa. Riittävällä omakotitonttitarjonnalla vastaamme kilpailuun asukkaista. Espoo onkin viime vuosina menettänyt omakotiasukkaita kehyskuntaan. Perheet perustavat kodin sinne, missä tarjotaan kohtuu hintaisia ja - kokoisia asuntoja sekä tontteja viihtyisissä, terveellisissä ja turvallisissa puitteissa.

Ikäväestön vanheneminen asettaa omat haasteensa asuinalueiden suunnittelulle. Omassa kodissa eläminen mahdollisimman pitkään tulee olla jokaisen oikeus. Palveluseteli ja kotitalousvähennys sekä kodin hyödyntäminen useammassa sukupolvessa tarjoavat mahdollisuuksia inhimilliseen vanhuuteen. Kun omassa kodissa asuminen käy mahdottomaksi tai liian raskaaksi tutulta asuinalueelta tulee voida löytää erilaisia asumisvaihtoehtoja ikääntyville kuntalaisille. Minusta on hienoa, että pientaloalueelle rakennetaan vaikkapa vanhustenpalvelutalo. Monipuoliset asuinalueet lapsista vanhuksiin antavat mahdollisuuden eri sukupolvien kohtaamisiin. Se jos mikä on terveen asuinalueen merkki.

Marika Niemi

Julkaistu 2009/10 Lounais-Espoon omakotiyhdistys ry:n lehdessä